

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ
І АДМІНІСТРАЦІЯ:
Львів, Ринок ч. 10, II. пом.
Конто почт. шаль. 143.322.
Адреса для телеграм:
«Діло», Львів.
Гол. Редактор приймає від
11—12 год. передполуднем
Рукописи не звертається

ПЕРЕДПЛАТА:
Місячно: в краю 500 зол.
За границею:
В Америці 1 долар, Франції,
Голландії, Бельгії 20 фр. фр.
Італії 750 ал., Німеччині 750 ал.,
Швейцарії 5 шв. фр., Чехо-
словацкій 30 ч. к., Румунії 180
лей, Болгарії 750 ал., Австрії
750 ал. — Зміна адреси: 1 зол.

Телеф. Редакції: 29-41.
Друкарні: 29-26.
В СПРАВІ ОГолошень
ЗВЕРТАТИСЯ до АДМІНІ-
СТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА
25 сот.

Четвер, дня 6. червня 1929 р.
виступають у Львові

Михайло Островерха
ліричний тенор.

Дарія Герасимович
п'яністка.

Підручниця в афішах.

Хочете мати певність,
що Ваш гіркий заграцьований гріш не пропаде,
а принесе вам добрі відсотки?
Якщо так, то складайте свої ощадності в
Кооперативному Банку „ДНІСТЕР“
Львів, вул. Руска ч. 20.

Перед нарадами Ліги Націй у Мадриді.

Львів, 5. червня 1929.

Дня 6. червня починається в столиці Еспанії важкий політичний сезон. Цього дня там відбудеться перше засідання комітету Ліги Націй, який буде розглядати справу національних меншостей, а чотири дні пізніше, 10. червня почнеться засідання Ради Ліги Націй. На короткий час Мадрид стане політичним центром, на який буде звернена увага всіх політиків. А Еспанія здобуває собі цим способом ще одну атракцію, бо вистава живих політиків в Мадриді буде дуже добре достроюватися до іберо-американської вистави в Севільї та світової вистави в Барселоні. Чого тільки не роблять тепер, щоб притягти до себе з цілого світа впаиваних чужинців!

Це вже не перший раз, що Ліга Націй залишає свій постійний осідок у Женеві. Пригадаймо, що одна сесія Ради Ліги Націй відбулася в Парижі, а минулої зими вона радially також не в Женеві, а в Люгано. Що тепер Ліга Націй збирається у Мадриді, на це теж були свої причини. Ще не так давно Еспанія переживала поважний конфлікт з Лігою Націй. У 1926 р. Еспанія, а також Бразилія, оголосили своє виступлення з Ліги Націй. Тоді обговорювалася справа нового розділу місць у Раді, яка повстала у зв'язку з прийняттям до Ліги Націй Німеччини. Але тому, що на основі статуту Ліги Націй виступлення з неї якогонебудь члена стає правосильним тільки через два роки по оголошенні виступлення, то остаточне виступлення Еспанії з Ліги Націй мало наступити доперва в осени 1928 року. Та протигом цих двох літ з ріжних сторін пороблено заходи, щоб Еспанія взяла назад своє оголошення свого виступлення. Ці заходи мали успіх, і еспанський делегат до Ліги Націй, Кінонес де Леон на знак цілковитого примирення запросив Раді Ліги Націй відбутися своєю сесією в Мадриді.

Тут треба згадати також, що кілька тижнів тому еспанський король Альфонс XIII. вголосив промову, яка виканкала сенсацію, а крім того також незадоволення деяких європейських урядів. А саме у своїй промові еспанський монарх заповів, що має замір використати присутність Ліги Націй у Мадриді для того, щоб особисто вплинути на її праці. Він дуже гостро та отаверго висловив ті різні недостаті Ліги Націй, які досі робили її працю мало задоволюючою. Але треба сумніватися, чи владство йому вплинути на Лігу Націй у напрямі збільшення її здатності до праці та до реального розв'язання хоч одної з пекучих проблем сучасної європейської та світової політики. Годі сподіватися, щоб Ліга Націй у Мадриді раптом почала поводитися та працювати інакше, ніж як вона робила це досі в Женеві.

Правда, перед Лігою Націй стоїть тепер питання, яке вічно загрожувало можливість нових війн в Європі, — питання про так звані національні меншости. Наслідком війни та мирових договорів „національні меншости“ в Європі нараховують тепер 40 мільйонів, і становище цих меншостей скрізь незвичайно лихе. Оскільки ті доривочі вистки, які досі появлялися своєю працею комітету трьох, не дають ніякої

можливості сподіватися, щоб Ліга Націй скотіла справді поважно бодай обговорити цю пекучу справу, не кажучи вже про те, щоб вона спробувала так чи інакше її розв'язати.

Другою важною справою Ліги Націй під час її наради у Мадриді може бути справа звільнення від воєнної окупації райнської області. Порозуміння в справі німецьких репарацій в Парижі знову зробило актуальною справу окупованих областей Німеччини. Цей зв'язок між репараційною проблемою та проблемою звільнення райнської області від окупації існував уже давніше. Це проявилось вже під час наради Ліги Націй у вересні минулого року, коли вона рішила скликати до Парижа комісію знавців у справах репарацій. Тому дуже можливо, що справа звільнення райнської області від окупації може знову стати предметом дебат на цій сесії Ліги Націй.

На господарські теми.

Противоєвропейські мита Америки.

Розширтована, розсварена та задовжена повоєнна Європа любить звертатися за допомогою до північного світового банкіра, до Америки. І треба признати, що багатий уявно любить позичати. Мовляв: на розбудову зруйнованого війною рідного краю. І Європа брала. Зникла до того в часах війни. Боже як було й не брати в так важких часах? По війні — „якось то вже буде“. А по війні показалося, що треба брати ще більше, ніж перед нею. Дійшло до того, що Європа, передвоєнний віритель Америки, перемінилася на цих кілька літ в її довжника і війни досі вже коло 15 мільярдів доларів. Очевидно брати легко, без скупувати, рахуючи на своє моральне право брати від Америки гроші та її моральний обов'язок їх давати. Чия сила ці американці, як не європейського походження? Хто як не Європа? Фундувала розбудову Америки своїми капіталами, вже не лише тоді, коли частини Америки були колоніями Європи, але й у часах її самостійності? Європа дарувала Америці свої найперші сили, усі здобутки своєї техніки, винахідливості, мистецтва, словом вивільняла її. Тож можна було сподіватися, що Америка не буде в часах повноцінної скрути такою строгою для Європи, щоб душила її за довги як лихвар, але буде оглядна, наче відчужена рідна дитина. Подруге рахувала Європа на те, що можна буде сплачувати довги товарами, продуктами промислу, до якого сама Америка чейже не діяла і все буде їх від Європи потребувати, бо ніколи як зможе та країна наші диких земель і сирих плодів розвивати промислової продукції так швидко, як швидко росте її населення.

Та життя куди інакше може запровадити ніж теоретичне розумування. Вільсон був, адецься, останній з тих американців, що мріяв про солідарність громадянства Америки з матірними народами Європи. Нині Америка не та. Збогачена нещастям Європи вона зуміла ужити нагромадженого капіталу на дивляння власної продукції до такої висоти, що Європу перевищила і більше не потребує її. Про „владність“ і мови нема. Вона хоче бути і є для Європи банкіром, але тим безоглядним, що не знає сентиментів. Дитині Європі, каже сповнаючи свої зобов'язання без огляду на те, чи Європа може, чи ні. За довгі довги тисне до останнього. Мало того. Коли нині дає якийсь державі готівковий позички, то посилає до неї свого контролера, який є наче губернатором її, а держава наазаєм, колонією.

Що більше. Розбудовувати свою промислову продукцію на так зв. америк. лад до небувалих розмірів, вона вимушує на довжниках брати товарні позички а не готівкові, або здобуває їх позички кошти на закладання власних фабрик в європейських державах і цим збиває різний промисл тієї держави (промисл фабрики самоїм Форда чи електрифікації в Польщі). Так завоює під свою перму цілий господарський світ.

І треба подивитися ту владність в поведінці. Обернених перед конфліктами, те обходження митних бар'єрів, який оборонили свою господарську продукцію кожна, навіть найменша європей-

Свою старість і свою родину зможете найкраще забезпечити через життя в Товаристві

„КАРПАТІЯ“
Львів, Руска 18. I. п.

ська держава, та поведінка примінена навіть до пенсій народів.

Вона їде ще далі. Мимо протестів і погрози цілої Європи вона обмежує преспективну з року на рік імміграцію в Європу, а дозволяє лиш на імміграцію засібних та фахових людей і охочих здорових. Усі інші не мають вступу на американську землю. Задовжена Європа мусить все та хоч-де-хоч приймати до відомої, доки не зникне, а привичка стає з часом законом.

Та всілякі велику частину довгів сплачувала Європа досі своїми товарами, а не причинилося до піднесення продукції в краю та уможливило до заробіток. Але ось Європі грозить знову новий удар заморського вудка. Америка плянує видати закони, якими покладає такі високі митні бар'єри для ввозу європейських товарів, що ніякий продукт не зміг, тузім дістатися. Тим хоче вона відловити себе зовсім від Європи від господарських оглядом, та довести до того, щоб продукувати у себе все, чого досі потребувала від Європи. Очевидно, мова їде про промислові виробы, бо хліборобськими вона залишає Європу вже від давна.

Цей далекосягаючий проект, що має на меті піднести господарську активність Америки і добробут її громадян, викликає в Європі бурю. Оскільки усі знають, що вони нічого не варті при своїй нинішній фінансовій залежності від Америки.

І ось виринула з більшою силою утопічна ідея, визитиена дуже скромно кілька літ до війни: Панаєвропа, від зєднання держав Європи, і зєднаннями боляз господарськими, коли не політичними бар'єрами, та її спільним оборонним житом проти американських товарів, як відмовить проти останніх затії Америки.

Та чи це можливе? Вже не говоримо про можливість довозу таких товарів, без яких Європа нині не в силі обійтися (хліб, бавовна тощо), але чи можуть взаємно розсварені і розярені європейські сусіди зійтися мирно і піднятися такого діла, який не виривають між собою своїх власних взаємних прогріхів?

Тому можна вже наперед бути певним, що в найкращому разі під Європа по найкращій дорозі та займе „лижидача становина“, а тимчасом кожна держава буде забігати ласки коштам других!

М. Творило.

Протирадянський рух в середній Азії.

У зв'язку з подіями в Афганістані дуже зріє протирадянський рух в цілій середній Азії, особливо в Бухарі та Туркестані. Автономні радянські республіки в середній Азії займають простір десяти разів більший від Німеччини. Деякі цікаві інформації про тамтешні відносини знаходимо в статті д-ра Беренса, буздного російського консула в китайському Туркестані, яку опубліковано в газеті „Дайче Рундшау“.

Він пише, що парський уряд має у цих областях, крім воєнної сили, три точки підпори. По перше, колонії московських козаків в області горішнього Іртиша, по друге колонії українських і лімських селян навколо багатьох міських осередків і третє, багатих сартів. Та коли в 1921 р. заведено в цих областях комуністичний лад, то всіх багатих сартів або вимордовано або відібрано від них плантації бавовни. А коли утворено автономні республіки Туркестану, Узбекістану тощо, то уряди цих республік поважали всіх козаків.

Позитивні релігійних переслідувань, яку розпочала в 1927 р. центральна московська влада, довела до великого скріплення мусульманського руху, тим більше, що в сусідньому Афганістані перемогли алієральні-консервативні елементи.

На думку Беренса мусульманський рух в цих областях криє в собі поважну небезпеку як для Радянського Союзу, так і для Англії.

БЛІДНИЦЮ НЕДОКРОВНІСТЬ усуває, зміцнює діє, побуджує апетит, одинокій середина для реконвалесцентів тільки у М-ра КШИШТОФОРСЬКОГО, анно хімічне закладі на еспанській маляді. — Laborat. Chem. farm. Mr. Krzysztoforski, Tarnów. 66—2

3 польських справ.

Звіт Девей за I. квартал 1929 р. — Кредитова скрута. — Важке положення хліборобства.

Саме появився звіт американського фінансового "дорадника" Девей за I. квартал 1929 р., який ділиться на дві частини. Першу з них, присвячену публічним інвестиціям і незавидному господарському положенню подали ми ще перед кількома тижнями. Тепер зупинимось коротко тільки на першій частині.

Обговорюючи стабілізаційний план, Девей стверджує, що всі прибуткові джерела в р. 1928/29 були надатіші від передбачуваних. Загальні впливи були на 13 проц. вищі від прелімінованих у бюджеті. Найбільшими податковими джерелами були: мито, промисловий податок і доходний податок. Мито принесло 29 проц. більше, як у попередньому році, промисловий податок 30 проц., а доходний податок 67 проц. Збільшилися теж впливи з державних монополій: спиртового і тютюнового, зате зменшилися в порівнянні з попереднім роком впливи з державних підприємств, головним із залізниць.

Видатки в бюджетовому році 1928/29 не-деступлено на 280,216.000 зол. від бюджетових передбачувань. В минулому бюджетовому році великі суми видано на інвестиційні цілі. А саме протягом року інвестовано 442 міль. зол., які правдоподібно ще зростуть.

Обговорюючи державні підприємства, Девей зупиняється над станом залізниць. Щодо їх домагань ведуться досіди, щоб їх перетворити в автономні підприємства.

Згадавши, що над податковими проектами уряду не зупинявся сойм, якого сесію закрито 26. березня (як відомо, ті проекти уряду недавно вваж. назад), та що над поправою банково-сти працює банковий комітет міністерства скарбу, американський дорадник порушує митну політику. Хоч мито від деяких артикулів підвищено на 72 проц., то привіз протягом десяти місяців зріс на 10 проц. у порівнянні з привозом у відповідній добі мин. року. Увесь привіз зріс на 7 проц. Підвищення тарифу не зредукувало привозу люксових і півлюксових виробів.

Впливи зі стабілізаційної позички використано в той спосіб, що уряд витягнув з обороту

ОСИП СТЕФАНОВИЧ

РАНИШЕ РОМАН ЗУБИК

ЛЬВІВ, ВУЛ. ГАЛИЦЬКА Ч. 16.

ВОВНЯНІ НОВОСТИ
ДЛЯ ПАНЬ
НА ПЛАШІ, КОСТЮМИ
І СУКНИ
ШОВКИ
у великому виборі.
ВОВНИ АНГЛІЙСЬКІ І КРАСНІ
на мужеські одіжки.

140 міль зол. скарбових білетів і заступив їх 28 міль. зол. 5-ти зол. срібних монет. За кордоном замовив уряд 5 міль. золотих монет та закупив золото на вибиття дальших золотих монет у польській державній мінисі. Монети 1-золотого будуть витягнені з обігу і заступитися їх нікелевими монетами. Монети 2-золотого будуть заступлені новими, в яких срібла буде тільки 50 проц. замість 75 проц. Це вплине на заощаження срібла і дасть 23 міль. надвижки. Фонду 75 міль. зол., призначеного на скарбові резерви, уряд не зужив.

Переходячи до господарчого положення краю, Девей стверджує, що перші три місяці 1929 р. визначалися ослабленням господарчої активності в порівнянні з минулорічним рівнем. На це вплинули в першу чергу атмосферичні умовина. Особливо великі шкоди понесло рільництво. Погіршилося теж положення в промислі і торговлі. В лютому збільшилася кількість робітників, зайнятих у металургійному промислі. Важке положення в будівельному промислі спричинило зменшення продажі сталі й заліза. В торговлі деревом назагал панує застій. Текстильний промисел має труднощі в стягненні своїх претенсій. Внутрішній грошовий ринок був слабкий. Одержаність торговельних банків в уділюванні кредитів примусила позичаючих на приватному ринку покривати свої потреби, внаслідок чого відсоткова стопа у Варшаві підскочила на 3 проц., а в Лодзі на 3½ проц.

Цілість відносин у I. кварталі 1929. формувалася під впливом незвичайно важкої зими. Краєвий промисел не мав нагромаджененого оборотного капіталу і резерв, в перепони в комунікації і застій вплинули на зріст відсоткової стопи і на кількість запропестованих векселів. Наслідки цього є незвичайно шкідливі для кожної ділянки продукції, в рівній мірі рільничої, як і промислової.

Загальна картина господарського положення в Польщі, зясована дуже обережно Девеем, є світла. Ще чорніше представляється дійсність. На ринку дальше панує нечувана тіснота гроша. Склалося на неї багато причин, а саме: 1) збільшений попит на готівку промислом у зв'язку з розпочаттям сезону в деяких ді-

лянках продукції, 2) важке положення в рільничті, спричинене неможливістю збути земає, плоди і катастрофальний спадок збіжжя, 3) більший попит на готівку гуртовою торгівлею і 4) речинні платності деяких податків. Особливо важко представляється ситуація на східних землях, головню на Виленщині. Приватні банки, не розпоряджаючі відповідними грошовими засобами, не є в спроможності покрити за-потребування. Діяльність Польського Банку є недостатня.

У зв'язку з гострою готівковою тісністю дисконтна стопа в деяких округах, особливо рільничих, зросла до 3 проц. місячно, а в другорядному матеріалі навіть до 4 проц. місячно. Єдиний грошовий ринок на Гор. Шлеську є досить насичений завдяки активності місцевих банків, які в останніх місяцях уділили важних кредитів промислові.

Важке положення рільництва спричинило катастрофальний спадок жита, вівса і ячменю. Таких низьких цін на жито, як тепер, не нотовано від 1926 р. Коли в останньому чотиролітті на варшавській і познанській біржах в половині травня нотовані ціни збіжжя вносили 120—140 проц. жовтневих цін, то в цьому році досігали вони ледве 83 проц. жовтневих цін.

Відкриття в останньому часі високих вивозних контингентів жита та звільнення того експорту від оборотного податку не спричинили сподіваної поправки. Замкнення експорту до кінця лютого і політика державних збіжжєвих резерв песимістично впливає на існуючу ситуацію. Осінні засіви покращали, але ярі находитися ще під знаком запиту з огляду на несподівану грунту у зв'язку зі спільною весною. З інших ділянок рільництва єдина звіринка і набілова продукція виявляє деяку поправу конюктури. Однак ця невеличка поправка одної хліборобської ділянки не відтяжує важкого положення рільництва, якому недостає кредитів, утриманих в рамках пристойної відсоткової стопи. Поправа грошових відносин на селі залежить в першу чергу від привернення довгочинищого гіпотечного кредиту

Три водевілі.

(Від нашого кореспондента.)

Париж, у травні 1929.

I.

— Бог з вами, — пише вашому тутешньому кореспонденту один з його кореспондентів — пишите про нещодавні річі, менше й більше цікаві, а не про французький парламент, ні про французький театр ніколи у ваших листках ні слова...

Можна це й правда. Але — як писати про тутешній парламент? Вимогувати з себе теоретичні міркування на цю завазану й анкету тему? Описати парламентарне засідання? Останнє — і нудне, і зайве: ці засідання похоті тут на всіяні інші засідання якогонебудь континентального парламенту, в цьому числі навіть на засідання бл. п. галицького сойму зі „щасливих, добрих“, тобто австрійських, часів; а теперішній варшавський сойм — теж тільки копія париської палати депутатів, копія, правда, сіра і бліда, та все таки копія, стократ на неї ладі описувати.

От, хоча ви і не „театралі“ і хоча найменшої претенсії нема у вас „розумітися“ на театрі і театральному мистецтві, то все-таки принаймні піти на представлення до котрогось тутешнього театру ніж до тутешнього парламенту.

І ви пішли туди — на одне, на друге, на третє. І, побувши там, розмірковуєте собі дещо.

II.

Дивно явище: теперішня епоха у французькому житті, повна нових обичаїв, просто запрошуеться до театру, а нікто її не малює. Драмагічні автори говорять про все можливе — про свої внутрішні несунючі й заворушення, про теорії Фрейда, про право пристраси і гевілі, про проблеми, які їх далять, про ціннізм, який їх роздирає, про уяву, яка їх чарує — одним словом, вони говорять про себе самих, без ніякої міри, і ні про що інше як тільки про них самих. —

а ніколи про те, що діється, що твориться, що наростає довкола них. Вони розгадують свою душу в усіх можливих „поглядах“ і в усіх можливих акамаріях; толкують нам свої погляди на все можливе, на мораль, на політику, на теософію, на естетику, то-що, але не цікавлять їх ні тішки те, що роблять за той час, інші люди, як перетворюються соціальні відносини, як розвиваються і революціонуються обичаї.

Не має, коротко кажучи, теперішній французький театр ні драми ні комедії соціального суспільного типу.

Ціннізм, іронія, більше або менше дотепна гра слів, якими богата сьогоднішня французька театральна продукція, — все те зводиться до особи автора і служить йому тільки засобом як зацікавити гляда особово автора. Ні один з відомих драматургів молодшого покоління не „понизився“ до суспільної драми чи комедії. Малювати сьогоднішнє французьке громадянство, мистецькою рукою захопити і вивести перед очі глядаки нові явища і обичаї, нові підлисовні типи й інтриги — тобто робити новітніми театральними методами те, що робили добрі драматурги всіх часів і епох — ні, цим сьогоднішній французький драма й комедія не займається. Вона полишає це, в найкращому разі — водевілям.

III.

Дивно собі явище. „Поважні“ драматурги заповняють свої пєси волею тільки, асимики менше або більше (звичайно; менше) цікавими „внутрішніми“ проблемами, навіть абсурдними, а зі справжніми поважними проблемами, соціально-обичаєвими, ви стрітаетесь, принаймні в радн-годи, тільки у водевілях.

Очевидно, що там вони і виведені по водевільному; звичайно як неглибокі фарси а чутливо-милім виведом.

Серйозні обичаєві драми і комедії нашого часу можна залічити — на пальцях одної руки. Не більше.

Водевілі, скажано, ось напр. тепер ідуть тут аж три водевілі, побудовані на поважних соці-

ально-психологічних сюжетах: „Яблочко“ (в театрі „Амбігу“), „Хибувало чоловіка“ (в театрі „Атене“) і „Роль-Роль“ (в театрі „Матюрен“). Проблеми і сюжети — не водевільні, але, очевидно, виведені і розв'язані по водевільному. Школа!

„Яблочком“ провали були певні париські „ділчата“ одного зі своїх „любчиків“ — алясцяного париського, післявоенного молодика. Цей фрукт може був би покінчив свою кар'єру у в'язниці, якби не припадок: він унаслідок куски зема і хутір у далекому селі, в Нормандії, поїхав туди і там поселився — серед людей і серед обстановки сільського існування, йому наскрізь чужого. Як чужого прийняв його суспільне середина і який немилучий конфлікт, старий конфлікт між селом і містом, між двома живими силами одного народу. Проблема важка і цікава. Але, що з цього? Ледви й поставлено, а вже вона й розв'язана — у водевілі, мало цікавому. Школа!

IV.

Друга з названих вище пєс має темою працю юту жінок. Соціальні обстановки заставляють — хто цього не бачить?! — жінок заробляти на хліб насущний: явище нове, прецікаве з усіх поглядів — психологічного, обичаєвого, еротичного, фізіологічного, тощо. Моляр був би а ціл темі виявив поважну комедію, одну або й більше. Однак у водевілі наших днів в темі цієї вийшла тільки чутлива фарса. Жінка працює переддівляє в день за чоловіка, вечором — за жіноку. Захоується в кій вечором П-ж „патрон“ і доволі цього. Скажано, водевіль.

Третя авантюра („Роль-Роль“), ну! — це авантюра в дусі Мадам Ано: два дрібно-мішанські французькі подружжя раптом опутані привидов мільйонних виграшів — біржа, комісії, то-що. Класичне явище сьогоднішнього французького побуту, а його інфляційми, а упадками франка, а підуротами і самодурствами.

Могла була вийти претерія комедія. А вийшла дуренька собі фарса: водевіль.

Даймо дітям книжку!

(Перед кінем школярського року.)

Вісний і повесний ліхоліття принесли багато зміни у наше життя, а головне на культурний його дімний. Але останніми часами бачимо подекуди певні зміни на краще. Село починає питати чимраз голосніше за газету та книжку. Повстають численні видавництва, призначені в першій мірі для потреб села; сільсько-господарська, кооперативна та бестристична і театральна література поступово зростають на очах. Зростає також у шкільному темпі література для дітей. Та на жаль — книжки для дітей не розходяться в такій кількості, якби це було пожадане; не доходять вони до широких кругів сільської дітвори, а в немістах попит за ними ще невзначий. Яка цьому причина?

Багато їх на це складається, але ми розглянемо тут лише одну.

Був перед війною по наших школах дуже гарний звичай, що з кінем школярського року обдаровували дітвору за пильність у науці різними книжками. Були це книжечки подоларних видавництв, у гарному переплеті із золотими написами: „Нагорода пильності“ на верхній окладці.

Цей гарний звичай чомусь тепер по війні не-ревісив! А школа де велика, бо такий спосіб нагороджування дітей з боку школи мав великий і багатоглибий вплив на інтелектуальний розвиток кожної обдарованої дитини.

Кожна дитина раділа одержанню книжечкою, немов найдорощим скарбом — показувала її всім та читала кількама наворотами голосно в хаті родичам та в садку в гурті товаришів і як дорожу пам'ятку зі школи переносувала таку книжечку в скрині, чи десь у шафі через довгі роки. Ця маленька книжечка опісля по довгих літах пригадувала дорослій вже людині — її молодечі літа, її безжурність і весняні сонячні дні радості й утіх. Перед її очима, немов сон на яві, виринав образ великої шкільної сали, гурту дітей та їх родичів, а на столі, прикритім суном — постої книжок... Ось зарисовується світлана постать якого учителя, чи доброї і завісило мило усміяної учительки... Вона бере зі стола книжку, голосно викликає „преміянта“ і погладивши його ладіно по голівці, вручає радісно розпроміненій дитині книжечку...

Цей спомин з днів нашого дитинства — такий нам тепер милий, такий сердечний...

А нині?! Нині кінець шкільного року — це бездушна формальність, зведена до роздачі урядових наперів, званих „шкільними свідченнями“.

Відомим цей традиційний звичай з передвоєнних часів! Даймо нашим дітям видати докази приналежності за їх пильність і працю в виді гарних книжечок!

Над цю справу повинні тепер, перед закінченням шкільного року подумати управителі шкіл, відповідно голови місцевих шкільних рад. Гроші на закуп потрібної кількості книжечок на премії для пильних дітей повинні у шкільних місцевих фондах безумовно найтись. Де цього не можна буде перевести з фондів шкільних — там нехай завяжеться Комітет родичів, який мусить подбати про те, щоб дітям на закінчення шкільного року справити радісну несподіванку та нагородити їх пильність у сповнянні шкільних обов'язків.

Через те повстане більший попит на книжечку, як також значно підніметься продукція дитячої літератури. У нас є вже доволі відповідних книжок для дітей і молоді, тільки на жаль — за малий є відбут на них. Дуже мало шкіл по наших селах має дитячі бібліотеки, а при читальних „Прогресі“ видати не дуже звважають на потребу книжок для дітей своїх членів. З тих причин відомою передвоєнною традиційною закінченням шкільного року з роздачею книжкових премій заступити дітям цей бран відповідний лентури, яка своїм принаміном змістом, а ще більше інтересними образами — захопить дітвору до читання книжок поза школою.

Подаємо про думку під розвагу народного учительства й родичів і маємо надію, що вони переведуть її в життя вже з кінем цього шкільного року.

Річ не в тім, щоб купувати книжки дорогі з вибаглими оправами із золотими написами. Ні! Річ у тім, щоб дати дітям книжку недорогою добрим змістом, який записується золотими буквами в їх молодечі уяві. Книжок таких у нас є великий вибір. Вистає переглянути напр. каталог дитячого видавництва „СВІТ ДИТИНИ“ — а вибачте там певний вибір добрих і недорогих книжечок, що надаються на шкільні премії. Літже за невеличку ціну можна буде відновити до наших шкіл цей гарний звичай, який у значній мірі сприятиме до піднесення поваги школи й викличе любов та владність дітвори до читальства.

ВІДГУКИ ДНЯ.

ШТУКА ЖИТТЯ.

Непевний нині світ...
У білий день алоді
І гроші в тебе заберуть
І ще дадуть по шні.

Непевний нині світ
І доля невесела...
Ще вчора хтось до церкви йшов
А нині до костела.

Непевний нині світ...
(І що то буде далі?)
Сьогодні ти вірний як птах,
А завтра в криміналі.

Непевний нині світ...
Найліпший друг засмутить:
То дівчину тобі аведе,
То жінку збаламутить.

Непевний нині світ...
Хтось вчора був гетьманцем
Сьогодні крутить і вертить
А завтра вже радянцем.

Непевний нині світ...
Не знати, що робити!
Хіба почати і собі
Як другі люди жити:

Не вистане грошей —
Знайди собі офіру,
А на посаду не приймуть
Змінити трохи віру.

Сидіти на печі
У своїм загумінку
І відбивати всім друзям
То дівчину, то жінку.

В політиці фасон
І ліній тримати
В кого сильніший „аргумент“ —
У того дудку грати.

Галактіон Чіпка.

3 Буквини.

Тимчасова Комісія для Чернівців.

Після розв'язання міської ради в Чернівцях уряд має призначити Тимчасову Комісію для ведення міських справ. По відомостям із Букарешту та комісія має складатися з 11-ти членів, а саме: д-ра Нікі Савану (голова) та членів: д-ра Корнелія Гоміка, адв. Октавіана членів: д-ра Евзебія Готічана, Михайла Германа, д-ра Маркуса Кремера, д-ра Норберта Заочовера, адв. Максиміяна Соєвницького, Петра Треса, д-ра Грегора Шимоновича і Антона Завида. По національності комісія матиме: 5 румунів, 2 жидів, 2 німців, і поляка й 1 українець (Завида). Впадає в очі велике упривілеження румунів і навіть поляків у порівнянні з українцями.

Черновецький „Моргенблат“ містить на тему Тимч. Комісії розмову з міністром Савчуком-Савану, який зазначає, що оголошена листа не є автентична. В міністерстві внутр. справ є більше лист Тимч. Комісії для м. Чернівців. Між зголошеними листами переведе вибір міністр внутр. справ і на днях офіційно проголосить склад Тимч. Комісії.

„Українська агітація“ на Буковині.

В дні 31. травня пос. Полізу-Міхушевські агітосис-інтерпеліцію до прем'єра Маніва в справі української агітації на північній Буковині. Інтерпеліція обіймає всі відомки лібералістичного „Універсула“ і царівистичного „Курендула“. Відповіді прем'єра вибікують з великим напруженням в надії, що прем. Манів зясує становище уряду до національного питання.

Відгомін листопадових подій.

Положення наших політичних в'язнів.

У зв'язку з заміткою, яка появилася перед кількома днями на сторінках „Діла“ про „моральну депресію“ наших політичних в'язнів, зазначуємо, що замітка ця не віддала вірно їх настроїв. Наші в'язні, що перебувають у слідчій тюрмі в зв'язку з листопадними подіями з минулого року, не тільки не впали на душі, але навпаки держаться бадьоро та зберігають повну рівновагу духа.

Рівночасно довідуємося, що всі вони дістануть вже акт обвинувачення і що розпозна їх визначена на день 18. червня.

ТРИЦЯТЬ ЛІТТЯ Українського Банку Кооперативного в Тернополі.

(1899—1929).

(Від нашого кореспондента.)

Тернопіль, дня 3. червня 1929.

Під таким заголовком появилася з кінем травня ц. р. брошура посла д-ра Степана Варана, в якій на 66 сторінок великої вісімки обговорено докладно трицять-літню діяльність обговорено найбільше заслуговано на Поділлі української фінансової установи — Українського Банку Кооперативного, давніше Повітового Товариства Кредитного в Тернополі.

Гурток українських діячів інтелігентів в Тернополі і повіті (головно священників) під проводом о. Володимира Громицького і пок. д-ра Станіслава Чикалюка оснував з початком 1899 р. першу на Поділлі українську кредитну кооперативу — Повітоне Товариство Кредитное в Тернополі, яку зареєстровано в окр. суді в Тернополі дня 15. квітня 1899 до ч. 254/99. Статут доповнювано і змінювано кількакратно. Останню основну зміну переведено на загальних зборах дня 10. XII. 1927 р., надаючи кооперативі характер виключно кредитно-банкової установи на основі обов'язуючого польського банкового і кооперативного законів під фірмою Український Банк Кооперативний, кооператива з обмеженою відповідальністю в Тернополі і цей повня статут і нову фірму зареєстрував окружний суд як торговельний ухвалою з 15 лютого 1928 р.

Не будемо розказувати подрібної історії цього банку, бо цікаві знайдуть все те у заглаві брошури д-ра Ст. Варана. Згадаємо тільки, що до війни розвивався банк незвичайно быстро головно заходами членів дирекції о. В. Громицького і пок. д-ра Чикалюка і стався однією з наших найбільших кредитних інституцій в краю. З кінем 1913 р. число членів осігнуло цифру 3030, уділи 64.635 к., резервний фонд в готівці і цінних паперах 38.158.70 к., вкладки опали 1.232.483.60 к. а загальний оборот річний позачину суму 3.108.619.75 к., себто понад один мільон амер. доларів. В додатку мав банк свою власну велику одноповорху наменіцію бізнесової вартості з 1913 р. — 194.000 к.

Війна і повесні події відбилися дуже відомо на діяльності банку. Начального директора о. В. Громицького російські власти арештували як маєнщинця і вислали, інші члени дирекції втіхали, цілий будинок банку маркіровано на військові цілі і на реквізиції тривала безперервно аж по кінець 1927 р. Діяльність банку відновлено десперва з початком 1918 р. по повероті о. Вол. Громицького зі заслання, але нова довгий час не могла правильно розвиватися в причини кількратних змін державно-політичних відносин і передовсім заляг девальвації валюти. Не менше відомо відбилися на розвиток банку безпосадана боротьба, яку кілька років віз проти нього гурток місцевих радикалів інтелігентів, що за всяку ціну хотів окупувати банк, що йому не вдалося.

Тепер те все минуло і остали тільки сумні спомини після боротьби. Банк перебув внутрішнє ліхоліття і є вже на шляху до дальшого трирічного розвитку. При переведенні вальоризації в 1924 г. авальоризовано вкладки на 6 відс., уділи (30 к.) на 1 зол. і тоді уділи внесли 3.953.77 зол., резервний фонд 12.706.30 зол., а вкладки 58.757.75 зол. Число членів по вичерпанні з кінем 1928 р. недоплативших уділи вийшло 352, але 31 грудня 1928 зросло вже до цифри 171 членів. Того дня (31-грудня 1928) вносили уділи 9.439 зол., резервний фонд 184.006.46 зол., вкладки опали 202.309.25 зол., а загальний оборот річний 1.032.53.61 зол. і був п'ять разів менший як в 1913 р., але вже вдвоє більший як в 1927 р. (527.746.43 зол.) та околи дев'ять разів більший як в 1925 р. (55.216.70 зол.), що вказує на дальший скорий і тривалий розвиток банку.

Банк був справжнім добродієм для наших селян на середньому і північному Поділлі і кільком тисячам з них вирятуюв від лінійної та кільком тисячам допоміг до купівлі землі. Сума позачок до кінця 1913 р. вийшла 4.416.912 к. або околи дев'ятьсот тисяч амер. доларів, а чого околи чотири п'яті одержали наші селяни. На українських народів цілком банк за свого існування видав суму околи дванадцять тисяч амер. дол.

В четвер 30. травня ц. р. відбулося свято, яке випередила соборна Служба Божа в місцевій парохіальній церкві, по чім в гол. її місцевій парохіальній церкві в згоді Українського Бесіди в домівці банку. Свято розпочав відомий промовою теперішній голова села рад. повіткою промовою теперішній голова села рад. д-р Остап Постригач, виступили працюючих членів і гостей (всіх було понад сто осіб) та підносили заслуги для розвитку банку о. Вол. Громицького і пок. д-ра Ст. Чикалюка, якого наміст вшановано пошанування з місц. Опісля співався рефат

члена дирекції посла д-ра Степана Барана про історію банку, а після реферату д-р Постригач навідував що раа подібно засади тридцятилітнього початкового директора банку о. кан. Володимира Громницького окремою промовою і серед живих овацій присутніх відомий портрет о. Вол. Громницького кисти молодого абсолювента париської академії мистецтв п. Романа Туріна та ризької ювілейної золотий годинник як дар нагад. ради банку. Зворушений ширю овацій о. кан. Громницький подякував за слова признання, зазначаючи, що працюючи в банку як у суто національній інституції сповнював тільки свій національний обов'язок, який сповнювати буде до смерті.

Сайдували устні привіти. Перший позови п. Зигмунд Пеленський, редактор „Госп. Коопер. Ясоль“ зі Львова, що в імені редакції цього часопису та Рев. Союзу укр. кооператив вигав банк в ювілей, пам'ятовуючи нові шляхи праці для банку в організації ощадливості і розділі кредиту, при чому слід не мінати і міста як майбутньої бази наших дальших національних успіхів. З черги витали банк: проф. Іларій Брижнич від кооп. „Всудуїст“, сенатор Кузьмин від Пов. Нар. Комітету в Зборіві і від селів Зборівщини, посол Кузько від кооператив „Єдність“ в Черневець Руським і від селянства Тернопільщини, п. Фалендиш від Миц. Брацтва, о. Сембай від тов. Українська Бурса, дир. гімназії Губчак з тов. Українська Весла, о. Платон Каринський з Острівця від кооператив і від селянства Тернопільщини, о. Паска від Сирітського Захиту, проф. Остапчук від тов. „Сокира“, п. Миколаєвич від кружка „Рідної Школи“ і о. Волс з Ірговиці від тамешньої кооператив „Згода“.

З черги член дирекції проф. Болдвар в читав телеграфічні і писемні привіти, що вясні на свято. Привіти прислали: Рев. Союз укр. кооп., Центробанк, Дністер, Центросоюз, Народна Торговля, Народна Гостиниця, редакції Нового Часу і Народної Справи — всі зі Львова, Український Коопер. Банк з Луцька, Покутський Союз в Коломиї, Каса Залаткова зі Стрия, Марієське Брацтво оду в Тернополі, а дальше три бунші голови нага. ради банку: рад. Добрянський, рад. Осонський і о. крилошанин Лопатинський зі Львова, що виправдали свою несприятливість, сенатор д-р Горбачевський з Чорткова, інж. Юліан Павличковський, посол Остап Луцький і о. Степан Ратич з Тернополя.

У святі ввадо участь понал сто осіб, між ними п'ять живучих голов нага. ради банку (один рад. Непребельський помер) — дев'яносто літній о. Григорій Чубатий зі Ступок, проф. Осемія Терещуків зі Львова, д-р Вол. Вітошинський, проф. Іван Болдвар і д-р Постригач з Тернополя. Природної величини побільшені фотографії всіх дев'яти голов уміщено з нагоди ювілею в салі літнатурі банку.

Після закінчення офіційної частини відбулася спільна фотографія, а накінцею спільна братська трапеза, до якої засіло понад 60 осіб — інтелігентів, міщан і селян, що у товариській тутірці і при співіх народних піснях провели дві-три приємні години. Шіле свято зробило на всіх учасників якнайкраще враження і остале на довго у їх пам'яті.

Вкінці агалати треба про одно. Впадало в очі, що не було привіту від філії „Прогреси“ в Тернополі і тернопільського „Подільського Союзу Кооператив“.

Після протижівських демонстрацій.

Арештовані у зв'язі з демонстраціями.

У зв'язі з протижівськими демонстраціями у Львові арештовано 27 слухачів вищих шкіл і одного монтера, одного урядовця ПЗЗУ Тернополі з одного безробітного. Після пересудування на поліції негайно відставили їх до розпорядності суду, а рамені якого веде слідство суддя Неметовський. Арештовані зажадали в суді влязати купелі та щоби їм вільно було бачитися з ріднею і знайомими.

Ректори у воеводи.

Дня 4. червня до воеводи Голуховського прийшли ректори вищих шкіл під проводом ректора проф. Пилипського і інтерв'ювали в справі арештованих студентів. Воевода відповів, що справа в суді, на який силою факту адміністраційна влада не може мати впливу.

Інтервенція жид. послів.

Дня 4. червня жидівська делегація, а саме проф. д-р Розмарин, сен. д-р Шрайбер і віцепрез. Зомерштайн, заснувала воеводи Голуховському антверення протижівськими демонстраціями став, запротестувала проти ексцесів і зажадала зашкєнення безпеки, здоров'я та майна жид. на-

селення у Львові. Воевода осудив гостро насильства та рішучо заявив, що видав якнайенергічніші вказівки, щоби забезпечити повний спокій та повну охорону горожанам без огляду на національність і віру.

Рівночасно делегація клэбу жид. радних, ред. Гешелес, д-р Ровенкрапц і д-р Ротфельд прийшла до комісаря уряду м. Львова проф. Надольського та нажалала від нього, як від господаря міста, щоби видав енуціяцію, яка злагіднила би настрій. Комісар уряду висловив жал в приво-ду ексцесів і приобіцяв видати відповідне за-радження.

Арештування двох жид. студентів.

Дня 4. червня арештували у Львові двох жидівських студентів за побиття двох демонструючих корпорантів. Одного пустили на волю, а другого з причини конфлікту з поліцаєм передадут до розпорядження суду.

За що обвинувачені арештовані.

Проти арештованих у зв'язі з протижівськими подіями ведуть слідство в напрямі злочину заворушень і публ. насильства. У віаторок переслухували арештованих до півної ночі. В середі відбуються засідання радної палати, яка рішить про долю арештованих.

Прихильники арештованих, як зачувати, ухвалили на акад. вічу революцію за страйком в університеті, колиб арештованих не увільнили.

Конфіскація „Нашого Пшегльонду“.

Варшавський „Наш Пшегльонд“, який помістив телефонічний віт про протижівські демонстрації у Львові, сконфісковано за титули і наголовки.

Комунікат ПАТ-а.

„Хвіля“ довідчується з Варшави, що в зв'язі з комунікатом ПАТ-а про події у Львові відповідні чинники ведуть слідство.

Відгомін опольських подій.

Перед судом в Ополі йшла 4. червня розправа проти 10 обвинувачених у нападі на артистів польської опери в Катовицях, які виступали в опольському театрі. Два з них належать до Штальгельму а 8 не прітлєспікоі. Акт обвинувачення закладає їм порушення спокою перед театром і на представленні. Обвинувачені відстаї по два тижні арешту.

СРСР. піддержує ген. фенга.

Більшовицький військовий доразник у Китаю Вородін вніхав в Москву на Дал. Схід. У москвських політ. колах зачувати, що уряд СРСР, іменував Вородіна військ. начальником у штабі ген. Фенга, який відновив домашню війну в Китаю і виступив проти напкінського уряду.

Протест СРСР.

в справі 10. роковин Грузії і панахиди за от. Петлюру.

Більшовицький посол Богомоллов оголосив на руки заступачого мін. Залесського держ. підсекретаря Висоцького протест проти участі польського уряду в святі у зв'язі з 10-літніми роковинами Грузії та проти участі польських офіційних чинників у жалобних богослужіннях за душу от. Петлюри, які відбулися у Варшаві та Луцьку. Протест цей відкинуто, бо недоцільна є така інтервенція в чисто внутр. справах. Польські чинники протестують поновий комунікат Тас-а на стільки, що більшовицький посол не зложив протесту на письмі, лише устно запростестував.

Мекдональд буде прем'єром.

Дня 4. червня Болдуїнів уряд подався до димісії.

З Лондону повідомляють, що нема сумніву, що Мекдональд на ввібленці у короля прийме місце створення уряду та подасть назвища людей, яких хоче віддати найважливіші ресорти. Мекдональд був би прем'єром і першим лордом скаргу. Згідно з вимогами англ. традиції в склад нового кабінету не ввійде ніхто з посолів Лейбор Парті, який не був уже послом у попередній палаті. Іменування Арт. Гендерсона, Томаса, Ф. Сноудена, Томсона, Арт. Грінвуда та посліди Зузанни Лоренс на становище міністрів треба вважати постановленим фактом. Найповажнішими кандидатами на становище міністра закор. справ є Гендерсон і Томас, між якими в партії має відбутися тісний вибір. Держ. підсекретарем в уряді закор. справ буде Осв. Мослі.

Виміна документів між Муссолінім і Гаспарі.

„Месалжеро“ повідомляє, що ратифікація документів у справі алтерпальського договору між Муссолінім і Гаспарі відбуується 7. червня.

ЖАДАЙТЕ французьких паперців ДО КУРЕННЯ.

1310

JOB

НОВИНКИ

— Фотограф Янушевич, вул. Віпентого Поля ч. 1. (бічна Зеленої). Тел. 59-60. 124 1929

— Д-р В. Тисяк влаштує свій концерт у четвер, дня 6. червня в Стрию. Концерт відбудеться в великій салі „Народного Дому“.

— Праця про полеву пошту УГА. З віденського „Українського Філіателіста“ довідчуємося, що відомий український філіателістичний дослідник п. Микола Секретар, б. управитель полевих поштових урядів при Українській Галицькій Армії, а тепер управитель більшого поштового відділу у Празі, написав фахову працю про полеву пошту УГА. Розвідка п. Секретаря буде друкуватися в згаданому „Українському Філіателісті“.

— Надія на тепло повинна оживляти всіх, які втратили в останніми дошевими днями. Метеорологічні інститути стверджують зміну напрямку вітрів, що підуть гуляти під інше небо.

— Бандитизм на селі. Львівський суд присяжних розбирає справу проти трьох парубків з Давидова, обвинувачених у кількох нападках з метою граббжі. Гречух, Ренка та Непсуй мали стероризувати ще в вересні 1927 р. в ночі у його хаті сплячого М. Шнапа в Володимі, домагачись видачі грошей, відтак Хану Рот у Жураці, Антона Савицького в Давидові та о. І. Яремка в Шоломі. Вони нападали на хату з револьверами, залякували мешканців і брали те, що було під рукою. Всі вони до вини не признаються.

— Трилітня хліборобська школа в Бережниці, поч. Стрий, стала від 1. квітня 1929. державною школою. Умовини прийняті: 1) скінчені 12 рік життя, 2) скінчена народна школа і 3) фізична здатність. Подання вносити до дирекції школи до кінця липня, долучаючи метрику уродження, останнє шкільне свідоцтво і лікарське свідоцтво здоров'я. Дирекція покланує в початках вересня кандидатів до іспиту з польської мови і з рахунків з обсягу чотирох ділань десятилітніми дробами. Оплата 40 зол. місячно і до нового року ніхто від цих оплат не може бути звільнений. Останніми часами накланують часописи, щоб молоді кінчали фахові школи з спеціально хліборобські, бо потреба на агрономів така велика, що всі учні, кінчаючи школу, дістають з дирекції посади або в хліборобських організаціях, або в більших господарствах. Українці користають з фахових державних шкіл дуже мало (не більше як у 24,5 проц.), хоч податки на ці школи вплачують з великою точністю.

— Іспит зрілості в приватній жіночій гімназії „Українського Інститута для дівчат“ в Перемишлі — в днях 27—29. червня 1929, під проводом директора Д. Джерджа зложили: Бобак Ольга, Булик Ольга, Василькевич Ольга Євгенівна, Гаврилик Осипа, Годічек Ірина, Головач Марія Анна, Гуміняк Стефанія, Гела Олександра, Делера Марія, Калужняцька Олександра, Ковальчук Марія, Колодій Осипа, Колодій Ярослав, Кушнір Марія, Лисак Станіслава, Макар Ольга, Макаруха Ярослава, Маринювич Олена, Матейко Катерина, Мацих Анна, Мишота Ярослава, Павлюк Ірина, Пасіка Дарія Марія, Поліська Євгенія, Салук Ірина, Созанська Марія Тетяна, Хотиницька Надія, Чопановська Ольга.

— Стоголова гідра, це львівські вломники. Після кожної звістки, що поліція перевозила вломницьку організацію, яка гуляла по крамницях і інституціях, приходив нова звістка про нову ловещу виправу мистців витриха та пісню. Вчора були знова два такі випадки: на Жовківській обікрали тютюнову крамницю, а на Джерельній приватне мешкання.

— Матура буде змінена. Варшавське міністерство освіти має намір скористати з досвідів зібраних педагогами підчас щорічних іспитів зрілості і підготувати проект радикальної реформи цих іспитів. Почин до реформи має дати сам міністр Червинський, який зостав міністром енергійно критикував дотеперішню систему матури. Нова матура має принести великі полєкші для абітурієнтів. Одна гімназистка, що має її шойно перед собою, почувши цю радісую вістку, спитає філософічно: „Що це значить „полєкші“? Чи те, що не треба буде стільки вчитись чи лекше буде її здати?“

— Учитель побиває свого зверхника. У суботу, дня 1. червня вечером на виходячого зі засідання Польського Львівського Кола читав

з інших шкіл д-р К. Сосніцького, недавно звільненого зі служби начальника відділу середніх шкіл, написав на шкільній коридорній гімназійній учитель Т. І. чинно його звеселяв. При цьому пояснив, що робить це за заповіддю йому крику. (Учитель Т. д-р Сосніцький перешів у дисциплінарний довір'я з ататового вчителя на контрактового). Д-р Сосніцький, який є хорий на серце, під вражінням ударів дістав атаку і лежить недужий. Майже вся львівська преса промовчала цей інцидент характеристичний для теперішніх шкільних відносин. Можна уявити собі, скільки шпальт присвятила би вона такому скандалові, який вчителем був не проям, а українець і які епітети йшли би на адресу всього нашого громадянства!

— **Річної вістки.** У Відні святкували офіційно ювілей короля вальсу Йогана Штрауса; проголошували міністри та письменники, місто було прибрано прапорами; ставили песу на подвір'ї ратуша. — У роковини італійської конституції король роздав 120 ордерів фабричним робітникам. — У Мексику розстріляли п'ять бандітів, що хотіли скинути зі шляху поїзд, яким їхав американський посол Мораво. — Італійський денник „Піккольо“ апелує, що Льюїс Джордж видав на останні вибори 280.000 фунтів. — По останній офіційній статистиці в Варшаві було 1-го ц. м. 6000 чужинців постійно зареєстрованих; тут зачислені також емігранти з бувшої російської держави, досі неприналежні нікуди. — У Лондоні помер сер Коваль Берклей англ. посол в Лівоні. — У Москві померла жінка Зіновієва, Злата Ліліна, стара комуністка, урядничка комісаріату освіти. — Бувший німецький кронпринц заявив в англійській пресі, що є проти подружжя свого сина Людовика Фердинанда з фільмовою артисткою Лілі Дамітою, вважаючи це великим мезальянсом. — По останніх інформаціях англ. король почуває себе добре.

— **Хто хоче до Познаня.** Львівський „Дзеник Людови“ звернувся до дирекції виставки в Познані за інформаціями, скільки необхідно мусить мати на подорож і побут той, хто туди виїжджається. Відповідає: подорож з класною, кімната від „Міського кватернукового бюро“, скромний харч і аступ на виставку за три дні за 1 особу 113 зол. Муж і жінкою 210 зол. 80 с. „Заможніші“ особи, що хотять мати вигоду і кращий харч 160 зол. від особи, а на дві 297 зол. У цих цінах не враховані ніякі кошти на відвідини різних „атракцій“: каварень, ресторани, театрів. Одним словом подружжя пара, що хоче для розривки виїхати до Познаня на 3 дні мусить мати шнайменше 100 зол. денно, з тим, що каже собі заздалегідь: їдучи за ці гроші врікаємось усіх розривок!

— **Віршовані портрети.** Останньою модою в колах льондонської аристократії є портрети... віршом. Придумав її віршотворець Осберт Сітвел, помістивши в пресі обяви, що приготував такі портрети за нескромну ціну 100 фунтів. Кому це за дорого, цьому (точніше: ай!) він може зробити портрет за половинну ціну, але тільки з половини особи, правда найважливішої половини: з голови та пів. Сітвел пише такі поеми в трьох сеансах по дві години. Закін починає писати, розпитує точно особу про її смак, звички і все те, що вона любить. Поема писана як зразок критичних портретів тих критиків, що насалдували маларство і починають від подрібного фліачного опису особи. За 6 годин більш як 400 доларів — гарна ціна! Їх всі дані сподіватись, що навіть найбільші поети від містера Сітвела спробують для заробітку портретувати багаті дами ритмом і римою.

— **Жиди в англійським парламенті.** При англ. виборах виїхав до палату громад 14 послав-жидів. Від лібералів: сер Герберт Семюель, Джеймс Ротшільд, майор Натан, майор Говард Белаше, Персі Гаріс; від консервативів: сер Піппл Семюель, майор Сид. Семмон, майор Брюнел Коген, сер Вальтер де Фріс, Самуїл Семюель; з Лейбор Парті: Ем. Шімвел, полк. Гарі Дей, д-р Дж. Е. Спіро.

— **Примхи природи.** У Багдаді одна біла жінка вродила білявця, а який одно є чорне, а друге біле. Вчені твердять, що це випадок досі нечуванний. Відомо, що досі було вже тисячі жінах підружжя чорної раси з білою. — Варшавські лікарі мають також матеріал до дослідів: жінка місцевого магістратського уряду вродила білявця, які були зросли груднички містками та животами; немовлята вмерли.

— **Веселий деаертир.** Перед королівською палатою в Лондоні, аваном Бакінгем, стоїть авіація пиши варту. У червоному довгім піджаку, у величезній медвежій шапці... одним словом у фантастичних традиційних одязі, що нагадує маскарару. Незадовго один молодий шотландець, що виконував цю почесну службу, став **запалувати кімнати тижнів героєм дня.** Якби він

був згинув на становищі в обороні короля від бомби анархістів, про нього не писали би довше. Він ідеа. Розгладився нишком, склав усі свою одіж в кірсом у будці і чирнув. Усі рішили, що він мусів збожеволів. Пішли стежити дити по всій державі. Поліція дістала навіть його фотографії. А добросердний шотландець за той час ішов собі пішки до рідного села, а рідні горі. Він не зійшов із гауаду, а попросту мав такий настрій, що не міг устояти довше у такій дурній позі. Воєнка, що годинами стоїть на варті, має багато часу до роздумувань! Хто ана, чи самостійний шотландець не прийшов до висновку, що таку якусь сторожницю короля в палаті, в якій він живе, бо мешкає тепер у Віндзорі. Та найсмійніше в цій історії те, що вартового, який зробив найпростішу річ: поїхав до хати і зробив це найпростішим способом: ішов пішки і питався наївно по дорозі всіх поліцаїв і жандармів, куди йти — не переловили. Аж коли він відпочив на батьківщині, сам оголосився, щоб його судили. Кажуть, що Англія давно вже так щиро не сміялась!

— **Комунізм і престол.** Провідник англійських шахтарів, що страйкують, Кук, а пересвічення комуніст, мав цими днями офіційну промову на бенкеті в Лондоні і дякував у ній англійському наслідникові престолу за його щирі опіку безробітними та страйкарями. Треба подивляти кандидата на престол, який має арозуміння для потреб робітничої маси, що мусить вести страйк, а також для провідника робітничої маси, що має громадянську сміливість висловити свою подяку своєму ворогові, коли він на неї заслуни.

— **Шурі в Москві** намножились в останніх часах так численно, що всі харчеві склади аж гудять по ночах від шумних герців. Повно їх також по театрах. У т. зв. „театрі революції“ недавно підчас вистави шурі, імовірно вполюхані войовничими акторами зпоза куліс і зпід сцени, почали бігати по сцені і атакували тих, що приєсли зі собою якусь їжу. Кілька осіб виїхало з театру зі знаками шуриних зубів. Коли денкі з них звернулись зі скаргою до адміністрації театру, їм відповіли, що в цьому театрі багато менше шурів як в інших.

3 концертної сали.

Концерт з нагоди 100-літніх роковин оснування першого хору на Галицькій Землі в Перемишлі.

Програма подає 11 композицій, 6 диригентів і 6 хорів, а саме: хор Львівського, Перемиського і Стрийського Воєни, хору Т-ва „Бандурист“, т-ва „Сурма“ і хору Богословів.

Імена композитів дають хронологічний, хоч і неповний образ нашого музичного дорічку від другої половини XVIII. ст. до останніх часів.

Так само хори і диригенти, це сучасні робітники-ніконанці. На жаль число їх адекватоване наслідком відсутності Станіславського, Тернопільського, Коломийського й інших Воєнів.

У вступним слові підносить проф. Гриневський значення нашої пісні і подає короткий огляд розвитку наших перших хорів.

На першу часті програми припали церковні твори Вербицького, Лаврівського і Бортнянського, дириговані по черзі д-ром Феданом, о. Садовським, І. Охримовичем і д-ром Людкевичем.

Імена композитів, повага і достоїнство нашої церковної пісні промовляли як звичайно, самі за себе.

В анведених д-ра Федана і о. Садовського банжчик до церковних традицій і багатших в піятках, анісали ці твори на стиль, і поставили відразу настрій концерту на відповідний рівень. Видно в цих диригентів руку досвідчених і обраних в хором мистців, і приходиться лише жаліти, що так рідко появляються вони на концертній естраді.

На-га часті програми це світські пісні. — Перші три твори Анат. Вахнянина, Матюка і Лаврівського, це наші старі, вже призабуті, але силую ремінісцентий дороти нам пісні. Останні дві пісні програми: Леонтовича „Літні тони“ і „Людолоди“ грають калейдоскопом кунштовної сітки поліфонічної роботи.

Вивели їх сполучені хори Львівського і Перемиського Воєни під диригентурою д-ра Людкевича.

Треба піднести надзвичайні зусилля хору і диригента, які дозволили поставити ті дві точки на належний рівень.

Впадало тільки в очі дириговання деяких місць нотами, а не ритмікою такту. Вибивання рукою черв'як-нот, вісімок і точок може до деякої міри дискваліфікує хор, галямує ритмічний будів і затинає напружену твору. Ритмічність тім також прешиди анведених і зопцій

ефект публіки, для якої диригування має бути ілюстрацією музики, перебінемою в рух.

Коректний як завжди І. Охримович диригував сполученими мужеськими хорами, які відспівали Вербицького „Заванішю“, Лаврівського „Красна зоре“ і потриасюче все свіже „Гуляй“ Німанковського.

Найдікваліфікованіші точки програми були Б. Вахнянина „Садок вишневий“ (стрийський Воєн) під управою композита) і Лисенка „Панве човен“ та Стеценка „Сон“, відспівані Львівським та Перемиським Воєном під батуту д-ра Мих. Волошина.

Проф. Вахнянин, диригент з гарною дилімакою і фразеологією, підкреслює естетичний, а доцільний рухами думку твору. Д-р Волошин виконує повиси на пробач, а в часі концертної продукції диригує так свавітиб „al fresco“, завдяки чому його креатції виходять під мистецьким оглядом могутні. Так було і в останнім виступом. Але видно було, що всея одна проба сполучених хорів не могла відволити його тонкого смаку.

Солі ровісани по хорах стояли на висоті свого завдання.

Слід же піднести заслуги ініціатора того перегляду наших сил зокремаж працю д-ра Людкевича біля влаштування фестивалю. Концерт видний, бо в нас не один-два хори і не два-три диригенти, а що „нас більше тут“. Тільки дальше працювати, а результати організованості будуть світли. — Мороха була з сазею. Публіка чекала перед „Кольосом“ на доші, бо кінова вистава була не скінчена. Другий раз чекала публіка в гардеробі, до якої важко було добитись. Тому не дивно, що свято почалося з єдиним опізненням. Все це очевидно, наслідком недостаті відповідно великої сали.

І О—вич.

Дописи.

ТЕРНОПІЛЬЩИНА. (Посвячення угодного каменя під читальню в Дичкові). Сучасним дуже долатним явищем у нашому народньому житті на селі є змагання збудувати власну домівку на-приміщення місцевих культурно-освітніх і економічних установ. Одним з перших повітів у краю щодо числа народніх і читальних домів — є тернопільський повіт, де у більшості наших громад є вже власні читальніні домів, а у решті будується або робиться заходи до будови, бо асудіє певного роду точкою амбіції місцевих діячів не остати позаду інших й у себе збудувати читальний дім, як це вже зробили інші села. Наші заходи у цьому напрямі стрічають переш перешину з боку адміністрації (пр. в Прошовій), які вступереч постановам нового будівельного закону з 1928 р. домагаються дозволу на будову від левельського уряду. Такі перешини були також відносно затвердження пляни будови читальні „Просвіти“ в Дичкові, що їх остаточно усунуно і приступлено до будови. В неділю, дня 26. травня ц. р. відбулося посвячення угодного каменя під будову мурованого дому читальняного в Дичкові, на яке прибули посли д-р Степан Баран і Антін Кулько. Чини посвячення довершив о. Крайчук з Бірок Великих в асисті місцевого пароха о. Остана Охримовича і о. Кордуби з Товстодуга, почім до вібрания промови о. Охримовича, підносячи заслуги тих, що причинилися до будови і заохочуючи своїх парохіян до скорого докінчення розпочатого діла. Як майже всюди в краю, так і тут, з допомогою прийшли урочені села в Америці, що на будову читальні прислали коло 500 дол. Читальний дім будується напроти церкви у найдогіднішому місці села і знайдуть у йому приміщення на дозвіні молочарня і крамниця кооперативна з магазинами, а на горі читальня „Просвіти“ з окремою обширною сазею на театральні ангасти і збори. Прикре вражіння зробило те, що філія „Просвіти“ в Тернополі на це велике свято громади не ансала чомусь свого відпоручника.

Нові книжки й журнали.

Книжки.

Богдан Крайця: Дорога. Поемі та нарис. Вид-во „Вогні“, Львів, 1929. Стор. 45. Форм. 16°.

Д-р Осип Назарук: Греко-католицька церква і українська ліберальна інтелігенція. Львів, 1929. Накладом „Правди“. Стор. 148. Форм. 8°.

Микола Чайковський: Чарка горілки — море сліз. Рогатин 1929. ст. 148. Накл. „Союз Протизакогонних гуртів молоді“.

Вільгельм Бун: Максим і Марко, або яка кара постигла двох збиточників. Перекладов Я. Вілхенко. П-е поправлене видання. Львів. В-во Світ Питини 1929. ст. 64.

Іван Нечуй-Левицький: Гетьман Іван Виговський. Історична повість. Чернівці 1929. Накладом часопису „Час“. Стор. 336. Форм. 8°. Українська Дешева Бібліотека „Час“.

Powódź w Małopolsce w 1927 r. Sprawozdanie Centralnego Komitetu Społecznego pomocy ofiarom powodzi. Warszawa 1928 r. Stor. 60. Форм. 8°.

Журнали.

Життя і Знання ч. 9. червень. Зміст: М. Лотоцький: Між огнем і льодом (1 мапа і 11 образків) в додаток Марії Омелюченко: Шкільництво в Ісидорії. — М. Творидло: Одна з неоподіюваних господарських галузей (7 образків). — М. Дольницький: До гризної Антарктиди (1 мапа). — Е. Жарський: Ратище (4 образки). — С. П.: Сухий шлях з Англії до Франції (2 рисунки). — Життя і смерть вір. За Карлом Норманом переказав М. Левицький (3 рисунки). — С. Парфанович: Шкідливий вплив алкоголю на здоров'я дитини (6 образків і 3 діаграми). — М. Рудницький: 3 англійських звичаїв (8 образків). — М. Присташ: Шахи (6 рисунків). — В. Бірчак: Володар Ростиславич. Іст. повість з XI віку. — Вселенна: Найшвидший самохід (1 образок). — Оголошення.

Світ, ілюстрований журнал, травень. Зміст ч. 5: І. Гор.: В роковини. Б. Лепкий: Пам'яті І. Франка. Г. Франк: Спомини, пер. К. Яковенко. В. Райф: Я бачу Берлін. М. Рудницький: Еретики. В. Островський: Як просто. Ф. Порте: Комедія, пер. О. О. Шляхи радянського театру. К. Евальд: Мініатюри, пер. І. Станіславський. С. Жук: Скульптура на Україні. А. Павлюк: 3 поезій. П. Панч: Перегупка. П. Кравців: Психологія новонародженої дитини. М. Зошенко: На пришку — пер. І. Г. Е. Толер: Батьківська любов — пер. М. Чапля. П. Голота: * * * 3 афганських приповідок. Український книжкарський промисл. Загадки. Ю. Сльозкін: Батько Викрута (фейлетон). Веселий кутик. 19 ілюстрацій.

Боян, місячник для співацьких і музичних справ. Рік І. Червень ч. 1. Дрогобич. Зміст: С. Сапруг: Виховуюче значіння хору. Т. Дуб: Теорія музики. В. Сольчанин: Внутрішнє життя співацьких товариств. Дописи. Хроніка.

Нива, часопис присвячений церковним і суспільним справам. Рік XXIV. Львів, за травень 1929 ч. 5. Зміст: о. Матковський: Ратуємо нашу дітвора; о. Дзедзак: Розв'язка римського питання; о. д-р Г. Костельник: „Мияше службу приносити Богу“; о. Дзєрович: Довоєнна праця нашого духовенства; о. Галандюк: Про методу науки релігії; о. д-р Пеліх: „Промова в сойм“; о. М. Мосора: По чий стороні облуда; д-р З.: Під розвагу нашого духовенства. — Редактори „Ниви“; Нові книжки; Вселенна; Проповіді (додаток).

Учительське Слово, червень ч. 6. (з додатком Шлях навчання і виховання). Зміст: Незабутому камінь. Балакаймо прилюдно й шире. Вісти з окр. відділів В. П. У. У. Про практичний іспит на учителів прилюдних шкіл народних. І. Юшшин: Межі й перспективи реформистичного руху в вихованні й освіті. Олена Цегельська: Наука історії в народній школі як середник розвиваючий характер дитини. Петрів Денис: Наука читання в народній школі.

Жіноча Доля. Коломия, 1. червня ч. 11. Зміст: Вісти зі Союзу Українок. Іван Франко. Чи наше вчителство дійсно нічого не робить. Чого ждемо від нашої інтелігенції села. О. Кисілевська: 3 моїх мандрівок. Мої сусіди. — Америк. канадійський відділ. Ручні роботи. Частина господарська.

Вісти з Лугу, ч. 5. Львів травень. Зміст: 1. Лугіві снята фестини-пописи. 2. Местинія. 3. Легка атлетика. Короткі біги. 4. З життя Лугів.

Світ Дитини ч. 6. Львів, червень. 24 оповідань, віршів, забав і загадок з рисунками.

Молоде Життя, ч. 5. Львів, 15 травня. Зміст: Ярослав Ко: В святиюрському дні. Р.

Мошнібвич: В п'яті св. Юрія. Анатоль Курдидик: До братів. Один з обов'язків паст. таборів. Р. Журавель: Вона. Я. Ш.: Цілий літературний надбання. Р. Г. Кузьмичський: На доні природи. 15 хвиля руханки. З нашого життя. З пластового світу. І се і те.

„Наш Приятедь“ журнал для дітей Марійського Т-ва Молоді. Червень, ч. 10.

Вільне Козацтво, ч. 36. Прага, 25. маї

Світло популярно-науковий літературний журнал. Нью-Йорк, ч. 5. травень.

Przegląd Społeczny, miesięcznik poświęcony zagadnieniom pracy społecznej i opieki nad dziećmi. Львів, травень.

Sprawozdanie Kasy Chorych m. Lwowa za rok 1928.

Вестник Социалистической Лиги Нового Востока. Прага, маї 1929.

Жертви на оселю робітників пера.

Виказ ч. 19.

На заклик „Т-ва письменників і журналістів ім. Ів. Франка“ зложили дальше на оселю українських робітників пера в Ямнім: 321) Видавничу Спілку „Діло“ у Львові 50 ам. дол., 322) постан. Луцький, Львів 20 зол., 323) д-р Євген Шуровський, Винники 10 зол., 324) д-р Володимир Електорович, Чортків 5 ам. дол., 325) надр. Стахій Стеблешкий, Львів 10 зол., 326) о. Олександр Сабат, Наварія 5 зол., 327) „Союз українських власників реальностей“, Львів 100 зол., 328) кооператива „Український Театр“, Львів 15 ам. дол., 329) Евстахія Тишницька, гімназ. вчнт., Львів 10 зол., 330) Андрій Токарчук, складка туберкульозно хворих українців у санаторії „на Будах“ (Чехословаччина) 20 кч. Жертви просяться переслати і складати в Земельний Банк, Львів, Словацького 14, або в Адміністрації „Діла“, Львів, Ринок 10, П. пов.

ОГОЛОШЕННЯ

Театри.

Великий Миський Театр:
Середа 5-го, г. 7:30 веч. „Сила призна-
чення“, опера Верді.
Четвер 6-го, г. 7:30 веч. „Одна одио-
ка ніч“ (30 пр. зняжки).
Малий Театр:
Середа 5-го, г. 7:30 веч. „Кохання без
сотики“.
Четвер 6-го, г. 7:30 веч. „Кохання без
сотики“.

Кіна.

„Аполло“: „Одна ніч у Лондоні“.
„Кольосеум“: „Божественні пригоди хо-
рої з урочина“ і „Кроковий ватажок“.
„Лев“: „Княжна Едіта“.
„Люна“: „Піковий туз“ (усі серії).
„Оза“: „Горедорова люба“ (Дольо-
рес деаль Ріо).
„Марусенька“: „Підводне човно“.
„Пазис“: „Любов дівчини з мюзикгоду“
і „Нестерпна фіфі“.
„Пан“: „Вера Мірцева-Урванцева“.
„Песажі“: „Під маскою бандита“ (Том
Мікс) і „Гомонія тиждень“.
„Утіха“: „Вежа кохання“ (Дж. Бері-
чор).
„Фатаморганга“: „Богині спокус“ і „13.
година“ (Дж. Берічор).
„Химера“: „Венера за параваном“.

Програма радіо.

Четвер 6-го.
Льондон (358). 21:25. Музика до
танців.
Берлін (475,4). 20:00. Трансмісія в Філь-
гармонії.
Лавентрі (482,3). 21:15. Концерт легкої
музики.
Відень (519,9). 20:00. Симфонічна ор-
кестра. 21:35. Пісні.
Будапешт (545). 17:45. Циганська ка-
пелла. 19:30. Опера.
Міліно (503,2). 20:30. Люкреція Бор-
ґініа, опера Домінітті.
Москва (625). 18:30. Музичний вечір.
Харків (1630). 16:30. Концерт.
Прага (343,2). 21:00. Камерні твори
Двожака.
Варшава (1395,1). 17:55. Камерний
концерт. 20:30. Симфонічний концерт.
23:00. Музика до танців.
Познань (339,8). 20:30. Концерт на
піюти.

Кошиці (265,5). 21:00. Камерний кон-
церт в Прагу.

П'ятниця 24-го.

Льондон (358). 19:45. Фортепианні
твори Скребіна. 21:35. „Славське кохан-
ня“ комічна опера з XVIII віку.
Париж (1744). 21:35. „Арлезіанка“
Біас.
Берлін (475,4). 20:00. „Елеїра“
Штрауса.
Лингенберг (462,2). 20:00. Вечір пі-
сень.
Відень (519,9). 20:00. „Травіата“.
Будапешт (545). 21:45. Смичковий
концерт і циганська музика.
Міліно (503,2). 20:30. Симфонічний
концерт.
Рим (443,5). 21:00. „Рожеве місто“, опе-
retta Ранцата.
Ленінград (1000). 19:30. Музичний
вечір.
Москва (1442,3). 19:00. Опера або
оперетта.
Київ (775). 19:00. Літературно-му-
зичний вечір, присвячений українській
літературі.
Харків (1680). 18:30. Концерт.
Варшава (1395,1). 17:55. Концерт жан-
дольністів. 20:30. Симфонічний концерт.
20:30. Концерт легкої музики.
Кошиці (265,5). 20:15. Оркестровий
концерт.
Прага (343,2). 16:25. Концерт.

Воршні раз у Львові! Тільки 10 гастролів.
Сала Українського театру,
вул. Шахевича.

Новий російський художній театр
„Бі-Ба-Бо“
під дирекцією знаменитого артиста Петро-
2140
градських театрів 2—3
П. Н. Андрієва-Трельського
з участю приміщених київських театрів
О. Вігінської і інших артистів.
Початок гастролів дня 9-го червня.

ОПОВІСТКИ

За оголошення редакція не відповідає
Український театр під дир. Івана
Когутяка.
Озесько:
Четвер 6.VI. — Маруся Богуславка.
П'ятниця 7.VI. — Король життя.

Субота 8.VII. — Нихрест.
Неділя 9.VI. — Куна Марта.
Понеділок 10.VI. — Пташниця з Ти-
ролом

Заява. Підписані як члени Виділу „Учительської Громади“ в Тернополі за-
являють, що стаття поміщена в ч. 11. ча-
сопису „Громадянин“ з дня 15. X. 1928
відносно особи проф. С. Кордуба і під-
писана Виділом Філі У. Г. не була
спричинена підписаним Виділом тому,
що цей Виділ не брав жадної участі в
укладі цієї статті і її поміщенню в її
поміщенні наступило без відома і згоди
Виділу. Супроти того що нотацію треба
вважати фальшивою. Рівночасно зобо-
в'язуємося покрити кошти процесу в су-
мі 200 зол. — Члени Виділу „Учитель-
ської Громади“ в Тернополі: — Іван Бо-
днар, В. Безкорвайний, П. Гайда, Д-р
М. Соколяк, П. Мороз. — Пошлю
заяву“ зложити підписаний Виділ „У. Г.“
перед Трибуналом Прасоним О. Сулу
в Тернополі дня 30. IV. 1929 р. —
Ст. Кордуба. 2156 1—1

Інститут ім. св. Йосафата (Мала Се-
мінарія) у Львові, вул. Сикстуська 39 А.
приймає на шк. рік 1929/30 кількох уч-
нів-гімназистів (I—IV кл.) за міся-
чною оплатою 72 зол. Уборі але тільки
дуже добрі ученики можуть мати при-
міщення за зняженою оплатою. — Рек-
торат Інституту. 2159 1—1

Дирекції дівочої гімназії Рідної
Школи з правом прилучності в Стані-
славові (вул. Липова ч. 80). Вступні
іспити до I кл. відбудуться дня 27. і 28.
червня; до класу від II—VII дня 21—27
червня, вписи дня 28. червня. 2160 1—3

**Звичайні Загальні Збори Коопера-
тив „Український Театр“** у Львові
відбудуться в понеділок, дня 17. червня
1929 р. о год. 6-їй вечером у залі засі-
дань 1-го „Прогіста“ Ринку ч. 10 —
Надія Рада. 2161 1—1

Подана. Управа відділу Т-ва „Укра-
їнський Центральний Комітет“ у Львові
висловлює свою подяку всім, що брали
участь у нападках до ба. п. Голови Дирек-
торії і Головини Отаманів Вілесь
У. Н. Р. Симої Петлюри та всіх подя-
ках у боротьбі за волю України, а во-
преки тим, що не жадували свого тру-
ду для надання вичинного й величезного
характеру відпави, а саме: Всч. о. Йо-
сифові Трісні, радникові Купчинському
і його хороні, а далі директорові п. Ду-
кашуків, всім користам та д-ру Р. Дан-
кесиноні і виділований ним почесний
четі лавонія. За Управу: Кузьмич-
ський Оз., голова; Я. Малинський, се-
кретар.

Присилайте передплату!

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає

ЯМНА біля Яремча стація в цісн
в дісній околиці над Прутом
заселена від пілновч високих горо-
ли — напсон п. Струнської — сон-
ні кімнати — добрий харч — теплі
прогулянки в гори — автобуси на міс-
ні — олія над дітми. Ціна укріова
в першій сезони. — Згозошення сати
до 15. червня: Львів, вул. Мурарська
48 а, а по 15-тій червня до Яля, по-
та Яремче. 2145 2—3

ГОДИННИКИ „Zenith“, „Longines“ та
кож біжутерію власного виробу по-
ручає: Діаборський Р. Роза-
жеський, Львів, Готель Жорж-
Догілі: у мови. 1936 50—1

БІЖУТЕРІЮ, ЗОЛОТІ І СІРЬ-
НІ ВИРОБИ продає за готівку і на
рати від десятиків айт у цілм краю заїва
Фірма Іван Зельтенрайх, Львів, на
Марійська ч. 5. Купують брилянти, золо-
то, срібло, плачу найвищі ціни. 1162-7

СТАРША особа, працююча, що уміє
самостійно навити, вести ціле татів
господарство, елементарно до складання
за господарю, пошукує посади. — Бро-
ховичі, Вілла Литаника, Марія Петру-
1877 13-10

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає

Спеціаліст позит. лерініа, серця і жолука
д-р Фелікс Ган
Львів, Городецька 46.
432 Пересвітлення Рентгеном. 1-29

Д-р Роман Перфецький
веде свою адвокатську канцелярію
Львів, вул. Бляхарська, 9.
2158 (побі Ринку). 1-14

9 зол. | **ВЕСІЛЛЯ ОВРУЧКИ** | 9 зол.
з 14-карат. золотом, від 9 зол. т. ж. у
Б. ГРИНБЕРГА Львів, вул. Сикстуська 1